

5090

ACC. N:R.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
—*—

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Karl Jernqvist
Härad: bedelstads Adress: halmö
Socken: Peringsboda Berättat av: Johan Olsson
Uppteckningsår: 1936 Född år 1862 i Peringsboda.

Uppteckningen rör Något om gammal biskötsel.

Skriv endast på denna sida!

5 blad

Biskitskeb.

Biskitskeben är ju en gammal väring och för
bedrevs den vid västerns örn gård. Sedan följde
en tid då den västan låg alldeles nere.
Men nu, då man insett, vilket närings födo-
ämne honningen är, har den börjat blomstra
igen. Johan Alsson i Jeringstada har till

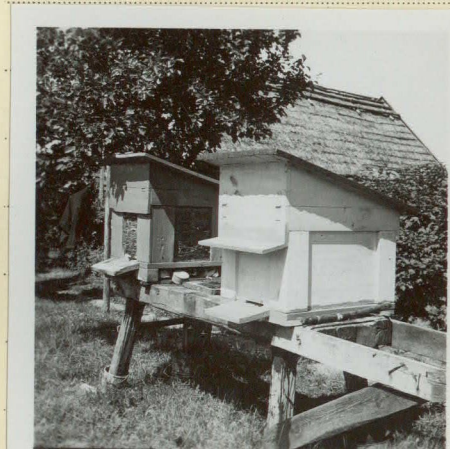

Alsson vid en "muskupa"

en av de i rikaste biodlarna
lärosta och en av de erfär-
naste. Han har nämligen
bedrivit biskitskeb i över
fettis år och är således
kunnig i både äldre och
nyare skitskeb. I sommar
har han dock ej mer än
få kupor bin, då för smällens dog bort

a

b

för honom i vinter i en smitt-
sam sjukdom. Elson

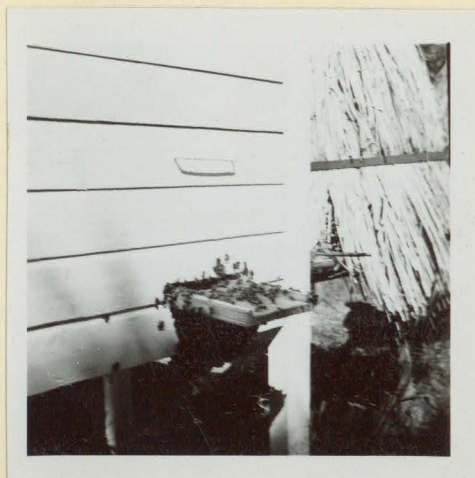
berättar att det är stor skill-
nad på biödlingen för och
nu. De s. k. "rundkupa-
na" av balm användas sålunda
nu sedan man har i stället
fråskupa. "Rundkupan"

på bilden är särskilt stor,
43 cm. hög och 45 cm. i
diam. Den väger 20
kg. kunnig. Att man

nu allmänt gått ifrån dem
beror på att det är mer e-
konomiskt med de andra.

I balmkupa måste

nämligen bina dödas eller "rökas" på hö-

"Flustan" (ingång
till fiskuppar)

Efter kom det så vatten bland homogen

den så när som på några
stycken överlevande. "Fisk-
ningen" tillgick således
att man grävde en grop i
jorden och satte ned kupan
där. Därefter tog man en
eller två primor, omkrade
med i smält vaxel in-
dränkt basen och stack
den in i kupan på att bi-
na dags. Efter denna
procedur tog man "kär-
na" i kupan och lade
den i en kist (med)
från varmt vatten för att
vaxet ej skulle hållas.
Efter kom det så vatten bland homogen

^b
negot om numera ej för förkomna och som
lätts undvikas med de moderna apparaterna
man nu har till sitt förfogande.

Honningen tog man sedan upp med en
skopa och hällde i en stut av bemäst
linnetyg så att den skulle vara stark
och ej alltför tät. Därefter krumade man
ut honningen i ett annat kärl, som
hölles under stuten och så fick honningen
stå ett dygn, varefter "skumningen" tog
sin början. Man skummade bort co.
ox eller annat som inte hörde till ho-
ningen, och detta fick de övervintrade
bin.

I bländ kunde man sätta för
samhällets summa. Man sätte då
den nya, krusan upp och ned och den

andra ovanpå, men med ett litet forrum,
så att man kunde se ned i den nedre.
Därefter började man "komma" eller "driva".
Bina från den nedre till den övre kypen.
"Komningarna" måste ske tidigt på hösten
så att djuren kunde försä sig med komnog
för vintern. Ville man ha god sam-
hälle i en kupa, måste man säga
på den äldsta visen och avlägsna
hennes. Den äldsta visen finns all-
tid i den första poemen. Lärskilt
på vintern vilde man ha på stor samhäl-
len som möjligt för värmens skull.